

Kommunerne får ansvaret for at fremskaffe passende permanente boliger. For at kunne løse denne opgave, får kommunerne en række boligpolitiske instrumenter, som giver mulighed for at vælge mellem flere forskellige løsningsmodeller. Samtidig får kommunerne grundlag for at foretage en langsigtet planlægning. Hvis en kommune ikke opfylder sin forpligtelse, kan Udlændingestyrelsen på kommunens vegne skaffe boliger til flygtningene.

En vellykket integrationsindsats forudsætter, at indsatsen forankres i lokalsamfundet. Derfor lægges der vægt på, at der hurtigt foretages en permanent boligplacering.

For at sikre kontinuitet og sammenhæng i forløbet skal udlændingen som udgangspunkt blive boende i kommunen, så længe introduktionsprogrammet løber. Derfor kan det få negative konsekvenser for en udlænding i form af begrænsning eller bortfald af introduktionsydelsen, hvis den pågældende flytter til en anden kommune, uden at tilflytningskommunen samtykker i at overtage ansvaret for introduktionsprogrammet.

Nyankomne udlændinge er en særlig gruppe, der efter forslaget skal modtage en særlig kontant ydelse og en omfattende målrettet offentlig indsats i form af indføring i det danske samfund, danskundervisning og foranstaltninger i øvrigt, der muliggør og fremmer indplaceringen på det danske arbejdsmarked og i det danske samfund. I denne overgangsfase skal udlændinge, der ikke kan forsørge sig selv, modtage en kontant ydelse, indtil de er i stand til at klare sig selv. Udlændingene vil herudover have ret til supplerende hjælp i særlige tilfælde samt til supplerende

sociale ydelser efter den almindelige lovgivning.

I kommuner, hvor flere end 50 borgere over 18 år i fællesskab fremsætter skriftlig anmodning herom, oprettes integrationsråd, der sammensættes af blandt andre medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger eller andre tilsvarende personer i kommunen. Rådene drøfter integrationsspørgsmål og kan blandt andet udtale sig om kommunens introduktionsprogrammer.

De væsentligste ændringer i forhold til gældende ret er, at ikke kun flygtninge, men også indvandrere efter forslaget skal tilbydes en integrationsindsats, at programmets varighed udvides fra 18 måneder til tre år, at ansvaret for integrationsindsatsen samles i kommunerne, og at danskundervisningen udvides betydeligt i forhold til det nuværende niveau. Endelig gives der mulighed for aktivering af personer omfattet af programmet.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1999.

Lovforslaget skønnes at medføre årlige offentlige merudgifter på 310-320 mill. kr., når den fulde virkning er indtrådt. I 1999 skønnes en offentlig merudgift på 20-30 mill. kr. Der er tale om et udgiftsskøn, der varierer med personkredsens konkrete sammensætning og behov i de enkelte år.

Med igangsætning allerede i 1998 vil regeringen udmønte den afsatte integrationsreserve på 300 mill. kr. til blandt andet en styrket indsats overfor allerede ankomne udlændinge, danskundervisning af voksne, sent ankomne børn, førskolebørn samt andre integrationsområder.